

A quorum autor Appelles est, proponunt. Cap. V. De solutione aliarum quarundam quæstionum, quas circa obediētione & cognitione præcepti faciūt. C. VI. De pertransfatione quæstionis vñ mors accidenter Adæ, utrum videlicet a naturali ligni, au deo. Cap. VII. De absolutione quæstionum quas quidam circa præscientiam dei de prævaricatione Adæ, & impressione opinionis boni & mali faciunt. Caput VIII. Cur deus cum mandatum daret homini, de manducando & non manducando putauerit esse mandatum. Quia etiam ratione diis deus Adæ dixerit: Morte moriemini: & quid interficit utrum aliquis dicat moriemini, an addat, morte moriemini. Caput IX. De absolutione quæstionum incidentium circa factorem mulieris Adæ. Caput X. De solutione quæstionum occurrentium circa adiunctionem bestiarum & volatilium ad Adæ, soper quoque ipsius Adæ, atque existentiam bestiarum & pecorum in paradiso. Caput XI. De sapientia serpentis, & causa inuidiae, argumentisq; quibus confidebat se posse hominem vincere. Quomodo etiam aggressus fuerit mulier. Quod præterea negat detrahere aliquid debeamus diuinis mandatis, neq; addere. Utrum deniq; præter adiunctionem quæ mādato per mulierem fuit applicata, quod adiunctum est, obiūss; videatur: & ex quo ligno deus dixerit esse gustandum. Caput XII. Quomodo tentamenta diaboli plena sint mādaci. Et de deceptione mulieris, & lapsi Adæ. Quemadmodum etiā cognorint se esse nudos, & succinfloria sibi fecerint, & quid significant. Caput XIII. De voce domini deambulantib; ad vesperum, & interrogatio vel potius incepratione Adam: Vbi es? Cur præterea ante increpetur Adæ, cum mulier ante gustauerit, & qd mulier pro sua excusatione responderit, ac de mysteriis istorum. Caput XIV. Quia ratione veniabilis fuerit deceiptio mulieris. Et quemadmodum serpens typus fit delectationis, & de sententia damnationis in serpentem, ac etiam condemnatione Adæ, & dediscretione inter istas sententias. Caput XV.

DIVI AMBRO SII MEDIO LANENSIS EPI- SCOPI DE PARADISO LIBER VNVS.

De difficultate inuestigandi & explanandi quid, vbi, ac qualis sit paradisus. Quod tamen autorem paradisi de quo in Genesi legitur, inuenire possumus, ac de plantatione eiusdem secundum mysticam interpretationem. Quia etiam ratione videatur paradisus esse anima, in qua virtus unaquæque plantatur. Caput I.

E PARADISO ADOP-
RIENDUS SERMO NO MEDIOCRE
ÆSTUM NOBIS VIDETUR INCUTE-
RE, QUIDNAM FIT PARADISUS,
& VBI FIT, QUALIS VE FIT, INUECTU-
GARE & EXPLANARE CUPETIB;,
MAXIME CUM APOSTOLUS SIE
UE IN CORPORE, SIE EXTRA COR-
PUS NEFICIAIT, RAPTURE SE TAME-
DICATV; AD TERTIUM CAELUM.

3. Cor. 12. Et rursus: Scio, inquit, huiusmodi hominē, sie in corpore sie extra corpus nescio, deus sit, quoniā rapta est in paradisum, & audiunt verba ineffabilia, quæ nō licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriarob; pro me autem nō gloriabor nisi in infirmitatib; meis. Si enī voluero

gloriar; nō ero stultus, nam veritatē dico. Ergo si hu- D
iūsmodi paradisus est, vt eum solus Paulus, aut vix ali quis Pauli similis, cum in hac vita degret, videre potuerit: idem tamē sie in corpore, sie extra corpus vi- derit, meminisse non possit: audierit tamē verba quibus prohibitus fit vulgare quod audierat: quo tandem mo- do nos paradisi situm poterimus absoluere, quæ nec vi- dere potuimus, & si potuisse videre, tamē prohibe- remur alii intimare: Simul cum Paulus extollere se re- relationum sublimitate fit veritus, quanto magis nobis studendum est id solicitatione indicare, cuius etiā reuelatio obviaria fit periculosa. Non hylenigitur hunc para- disum æstimare debemus, & ideo relinquamus Pauli esse secretum. Tamen quoniam legitimus in Genesi a deo paradisum esse plantatum secundum orientem, & ibi esse postum hominem quæ plasmavit deus: iustius pa- radisi autorem iam possumus inuenire. Quis est enim qui potuit fingere paradisum, nisi omnipotens deus, qui dixit, & facta sunt: Numquid indigens coru quæ gene- rari vellet? Ipse ergo platanus padiflum, de quo dicit Sa- piētia, Ois plātatio quā nō platanus pater meus, eradi- cabitur. Bona angelorum plantatio, bona sanctorum. Sancti enim sub sicca & vite ducuntur in illo pacis futu- re tempore, in quibus typus est angelorum. Ergo para- disus est plurimi ligna habens, sed ligna fructifera, ligna plena suci, atq; virtutis, de quibus dictum est: Exulta- bunt omnia ligna filiarum. Ligna semper florentia vi- riditate meritorum, sicut illud lignum, quod plantatū Psal. 1. est, fecis decursus aquarum, cuius folium non defuet, quia totus in eo fructus exuberat. Hic ergo paradisus est. E Locus autem eius in quo est platanus, voluptas dicitur. Unde & sanctus David ait: Ex torre voluptatis tuta Psal. 35. potabis eos. Legisti enim: Quia fons procedit ex Edē qui rigat paradisum. Hæc cigitur sanctorum flumina quæ plantata sunt in paradiſo, quasi profuso quodā tor- retis spiritus imigatur. De quo alibi ait: Fluminis im- petus laetificat ciuitatem dei. Est autē ciuitas illa quæ sursum est, Hierusalem libera, in qua diuersa sanctiori merita pullularunt. In hoc ergo paradiſo hominē deus posuit quem plasmavit. Intellige etiam quod nō enim hominem qui secundum imaginem dei est posuit, sed eum qui secundum corpus. Incorporalis enim in loco nō est. Posuit autem eum in paradiſo sicut solem in celo, expectantem regnum celorum, quæ admodum creatu- ra expectat reuelationem filiorum dei. Ergo si paradiſus est in quo erant exorta virgulta, videatur paradiſus anima esse, quæ multiplicat semen acceptū, in qua vir- tus unaquæque plantatur. In qua erat etiam lignum vita, hoc est sapientia, sicut dixit Salomon: quia sapiētia Sapien. 7. non de terra exorta est, sed de patre. Est enim splendor lucis aeternæ, & manatio omnipotentis gloriæ.

Quod lignum scientiæ boni & mali fuerit in paradi- B
sa, & qua ratione in scripturis diuinis non facile debe-
mus reprehendere aliquid quod intelligere non possu-
mus. Cur etiam lignum scientiæ boni & mali in para-
diso sit exortum, & a deo permisum, similiterq; serpēs ac diabolus: quanvis pluriq; velint diabolum in paradi-
so non fuisse. Quid præterea quidam per serpētē, muliere atq; virum, intelligi existimat. Caput II.

RAT autem lignum scientiæ boni & mali
in paradiſo. Sic enim habes: Quia pduxit
deus lignum speciosum ad asperitū, & bonū
ad escā, & lignum vita in paradiſo, & lignū
scientiæ boni & mali. Postea videbimus utrum & hoc
lignum speciosum ad asperitū, & bonū ad escā fuerit,
sicut cætera. Eo enim loco hoc opportunius disputabi-
tur, quo hominē ex hoc gustante ligno inuenimus esse
deceptum. Interim nihil habemus quod nunc repre-
hendere debeamus, eiſpirationem scire non possumus.